شبکههای کانولوشنی مستقل از مختصات

شبکههای کانولوشنی مستقل از مختصات کانولوشنهای یکسان نسبت به ایزومتری و پیمانه روی منیفلدهای ریمانی موریس وایلر، پاتریک فوره، اریک ورلینده، مکس ولینگ دانشگاه آمستردام

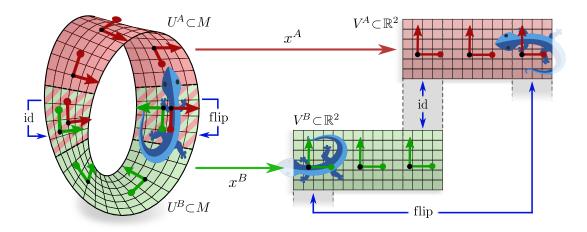
پاتریک فوره دانشگاه آمستردام p.d.forre@uva.nl مکس ولینگ دانشگاه آمستردام، پژوهشگاه هوش مصنوعی کوالکام m.welling@uva.nl

موریس وایلر دانشگاه آمستردام m.weiler.ml@gmail.com اریک ورلینده دانشگاه آمستردام

e.p.verlinde@uva.nl

0000000

انگیزهای از موفقیت گسترده شبکههای عمیق کانولوشنی، علاقه زیادی برای تعمیم کانولوشنها به منیفلدهای غیراقلیدسی وجود دارد. یک پیچیدگی عمده در مقایسه با فضاهای مسطح این است که مشخص نیست کرنل کانولوشن باید در کدام تراز روی یک منیفلولد اعمال شود. دلیل اساسی این ابهام آن است که منیفلولدهای عمومی دارای انتخاب متعارف چارچوبهای مرجع (گیج) نیستند. بنابراین کرنلها و ویژگیها باید نسبت به مختصات دلخواه بیان شوند. ما استدلال می کنیم که انتخاب خاص مختصات باشد. تقاضای همزمان برای استقلال خاص مختصات باشد. تقاضای همزمان برای استقلال مختصات و اشتراک وزن منجر به الزامی روی شبکه میشود تا تحت تبدیلهای گیج محلی (تغییرات چارچوبهای مرجع محلی) تناوبپذیر باشد. ابهام چارچوبهای مرجع بدین گونه به ←اساختار منیفلولد بستگی دارد، به طوری که سطح لازم متناوبپذیری گیج توسط گروه ساختار کم متناظر تجویز میشود. کانولوشنهای مستقل از مختصات ثابت میشوند که نسبت به قبر فرمولبندی میشود. برای نمونهسازی طراحی کانولوشنهای مستقل از مختصات بر حسب بندلهای فیبر فرمولبندی میشود. برای نمونهسازی طراحی کانولوشنهای مستقل از مختصات با بررسی گسترده ادبیات نشان داده بیادهسازی می کنیم. عمومی را به عنوان نمونههای کیود که تعداد زیادی از CNNهای اقلیدسی، CNNهای کروی و CNNها روی سطوح عمومی را به عنوان نمونههای خاص کانولوشنهای مستقل از مختصات توضیح می دهد.

شکل ۱: نمایش کانولوشن روی نوار موبیوس با گیجهای مختلف